

Daf Hayomi Michnayot

Dans un an, vous aurez terminé l'ensemble des traités de la Michna

טבת

משניות מבוארות מסכת יבמות פרק ה

פרק ה א רבן גמליאל אומר, אין גט שנתן ליבמה שניה אחר גט שנתן ליבמה ראשונה, שניהם נשים מאז אחד, אין אוסר אותה לקרובי שניה, דגם מהני ביבמה שאיני יכול לשא אותה, וכשנתן גט לראשונה פקע זקת שתייה מעליו, ושוב איני מיבם שקבלה הגט ולא חילי לפרטה. ולכן כשנתן הוא או אחיו גט לראשונה כנתן גט לאשה שאינה אשתו, ואינו אסור בקרובותיה. וכן שני יבמות שנתנו גט ליבמה אחת, הגט האחרון אינו כולם, ומותר האחרון בקרובותיה. וכן וכל מאמר שעושה ליבמה שניה אוסר אתר מעליו, וזוהו אוסר פוסל את הראשונה עליו, ואין השניה צריכה גט ממנה, ואינו נאסר בקרובותיה. וכן לא בעילה שבעל ליבמה שניה אוסר אתר שבעל בעילה הראשונה, דהוי בעילת ונת. ולא חליצה שנתן ליבמה שניה, אוסר בקרובותיה את חליצה שחילץ ליבמה ראשונה. ותקמים אומרים, יש גט אחר גט, לאסור בקרובותיה של שניה, דהגט לא פקע דהוק לגמרי, ומדאורחא לא מהני גט ביבמה כלל אלא מדרובין שפא יבוא למבעל אתר חליצה, ועדן חתם הראשונה בחליצה. ויש מאמר אתר מאמר, דעדין אינה אשתו. אבל לא אתר בעילה, ולא אתר חליצה כלום. דכבר פקע זקתה. **ב** ביצד הדיו ביבם אחד ויבמה אחת דמדורו גט פולי עקב, עשה מאמר ביבמות ולא בעל ויבמה אחת, ונתן לה גט, צריכה הימנו חליצה, ואסור לביבמה, כיון שהתחיל בדיושן קום עליו בלא יבנה את חתמו" (יבמות ה. ט.) עשה את מאמר וחליצה, צריכה הימנו גט. דחליצה אפיק לקותו, ויצרין גט למאמר. עשה מאמר ביבמות ובעל

הוא זה האחרת, צריכות שני גטין, לאחת למאמר ולאחת לביאתה. וחליצה לאחת מןן ופוסרת פורתה. דבגט לבד לא נפקא בעילת ביאה, וביאה פסולה היא, ואם היא שני גטין יאמר דביאה אתר מאמר קנין מעליה הוא, והוא הדיו ביאה אתר ביאה, ויבוא לבעול השניה אתר שבעל לראשונה. עשה מאמר בן וזחלן לו, הראשונה שעשה פה מאמר צריכה גט, ואינה צריכה חליצה, שהרי חליצת האחרונה פוסלת את שתייה. אם גט מקום לו וזחלן לו, צריכות הימנו חליצה, לאיזו שירצה. נתן גט לו ובעל אתו ז, צריכה הבעל ביאה גט חליצה, לאיזו מןן שירצה, דאסור לבעול דקם עליה בלא יבנה משום גט ראשון, ולא לחדוד לא סגי בעילת ביאה, דביאה פסולה היא, נתן גט לו ומאמר בזו, צריכה בעלת חליצה, ויש מאמר אתר מאמר, דאסור חליצה כלום. ואפלו אם קדשה אתר קר, דכרבי עקיבא אתאי דסביאי לה אין חדשין תופסין בחיבי לאוין. (ה) חלץ לאחת ואחר כך חלץ לה שניה, או חלץ לאחת וקשה בה מאמר באחרת, או נתן לה גט, ובעל לא חתמה אתר חליצת הראשונה, הרי היא לו פרוה, או בעל לאחת, ובעל לא חתמה באחרת, או נתן לה גט, ובעל מאמר באחרת, או נתן לה גט, וחלץ לאחרת, אין אתר חליצה כלום, ואין השניה אסורה בקרובותיו. **ב** יום אחד שפנל לשתי יבמות, יש שני יבמין שפנלו ליבמה אחת, חלץ לה ואחר כך גט עליה את השני, וכל שכן שתי יבמות שפנלו לשני יבמין, ישן שני יבמות השניה אחרת מאמר ביאת או חליצת הראשונה. משנה זאת הרי שניה במשנה ג, והני לרי דרי להשיעט הפרש בין חליצה לביאה, וגם פלוטא דרבי נחמיה. **ו** יבמה אחת ויבם אחד, חלץ לה ואחר כך ועשה בה מאמר, או חלץ ואחר כך ובעל, או בעל ואחר כך ועשה בה מאמר, או בעל ואחר כך ונתן לה גט, ובעל ואחר כך חלץ, זה מה שאמרט לעיל משנה ג' אין אתר חליצה כלום, בין כשחלץ בתחלה, שקדמיו חליצה לפאמר וגט, בין כשחלץ באמצע, כגון שנתן גט ואחר כך חלץ ואחר כך עשה מאמר או בעל, בין כשחלץ בסוף, כגון שעשה מאמר ואחר כך נתן גט, וחלץ, רבי חייא בלול אין אתר חליצה כלום, אף שחליצה פסולה היא פוסרת לגמרי, ואם עשה מאמר אתר כך, אינה צריכה גט, ורבי עקיבא שאין חדשין תופסין בחיבי לאוין, והבעילה, בזמן שהיא בתחלה אין צריכה כלום, אלא כשהיא באמצע, כגון גט ועשה מאמר לשלישית, ויש מאמר לשלישית, ובסוף, כגון גט לו ומאמר לו ובעל לשלישית, יש אתריה כלום, דהוי ביאה פסולה דהרי כבר נתן גט לראשונה, ועדין זקת יבמין עליה, ואם עשה מאמר אתר כך צריכה גט וחליצה, דגזרינן כביאה אתר גט שלא יבעל אתר חליצה, ובביאה אתר מאמר של שניה גזר שלא יבעל השניה אתר שפאל בה הראשונה, וביאמה אומר, אחת בעילה ואחת חליצה, בין כשהיא בתחלה, בין באמצע, בין כשהיא בסוף, אין חליצה כלום, ויוצאה בגט בלא חליצה, דאם עשה מאמר לאחרת אתר ביאה, אין בדמיעוי כלום, דלא גזרינן כביאה אתר מאמר משום ביאה אתר ביאה, כיון דבביאה מדאורחא קונה, וידע הוא שאין אתריה כלום.

הרי זו מצוותה, דכך תסוך חקמים לכתחלה שיקדשה במאמר, דהיינו בשנה פוסקה או בשטר בפני שני עדים, ואחר כך יבוא עליה. **א** נתן לה גט, ועשה בה מאמר, צריכה גט אתר למאמר, וחליצה לאתו, ונתן לה גט ובעל, וצריכה גט לביאתו, ואסור לקונה, דמשעה שנתן לה גט קום בלא יבנה, וחליצה לקותו, דבגט לבד לא פקע זקתו. נתן לה גט וחלץ לה, אין אתר חליצה כלום. וכן חלץ ועשה בה מאמר, או חלץ ואחר כך נתן לה גט, או חלץ ואחר כך ובעל, או בעל ואחר כך ועשה בה מאמר, או בעל ואחר כך נתן לה גט, או בעל ואחר כך חלץ, אין אתר חליצה כלום. וכן ובעל ואחר כך חלץ, ואפלו קדשה אתר כך אין תופס בה, דאין זו וחליצה תופסין בה כלל, וכרבי עקיבא דאסור אין קודשין תופסין בחיבי לאוין. אחת יבמות אחת שיקדשה ליבם אחד, ואחת שתי יבמות שיקדשות ליבם אחד, דיון שוה בה, שיש אתר שני ראשון ומאמר וגט וביאה וחליצה, ויש מאמר ראשון, יש מאמר שני וביאה, או גט וחליצה. **ד** ביצד הדיו ויבם אחד, עשה מאמר בזו בראשונה, ומאמר בזו בשניה, צריכות שני גטין, גט לכל אחת, דרבנן דסבירי יש מאמר אתר מאמר, וחליצה לאחת מןן ופוסרת צדקה, ואין יכול לביים אתר מנהן, כיון דבתרבה קשוריה בו, הרי ליה מנה ב' בתיים, ואם גרש אתר מנהן, הרי קם ליה בלא יבנה אף לשניה, עשה מאמר בזו וגט בזו, צריכה גט למאמר, וחליצה לקותו, דכיון דנתן גט לאחרונה פסל את הראשונה, פרבין דיש גט אתר מאמר, מאמר בזו ובעל

משניות מבוארות מסכת יבמות פרק ו

דריש מדכתיב (שם יד) "בתולה מעמיו יקח אשה", דלקמה ליה למבלא אשה מינה, דרש שאם קדשה מקום, מתרת לו, ומעשה ביהושע בן נבט, שקדש את מרתא בת בניתוס, שהיתה אלמנה, ומנהו המלך להיות כהן גדול, וכנסה, ונתמנה להיות כהן גדול, ואף לא יבוס. ומנהו זה לא יבוס. והני לו אף על פי כנס. דדריש "בתולה מעמיו יקח אשה", ואל יבמה. כהן גדול שמת לו אחיו, וחלץ לו יום מיבם, דאצלמא אתריה לו, ואפלו היא אלמנה גט הארוסין, דגזרינן ביאה ראשונה משום יבם שניה, ואף על פי שפכר למדת מרישא קדמי שומרת יבם, וכי בא להשיעט דלא חשוינן לכבודו דעתו, גדול שרוקבת לפניו וחולצת עליו, דהוי כיוון, כיון דמנהו היא. (ה) כהן הידוט לא ישא אלמנית, אשה שאין לה שדים, ואינה לא סימנים, וקלה כאשר, וקלה ויולה חלולת, אלא אם גט ש לו אשה ובנים, דהיינו או אשה לפניה ורביה או בנים, ויש"י אשה רב רק על לו בנים, אבל אין לו אף אשה, ומשום דמצעה על פריה ורביה, וגם יבמה אסור, וקטן כהן משום רבי יהודה, רבי יהודה אומר, אף על פי שיש לו אשה ובנים, לא ישא אלמנית, שהיא זונה האמורה בתורה (ויקרא כ. ט.) שאמורה לכהן, כיון שאינה יכולה להוליד, ותקמים אומרים, אין זונה אלא גיורת ומשחררת, ושבעלה בעילת זונה, כגון שרפאלית שבעלה לנסול לה, כגון חבי לאו אשה, וכל שכן חבי מיתה וקרת, אבל הבא על אשה, לא עשה אמת, **א** לא יבעל אדם מפריה ורביה, אלא אם גט שני בנים, בית שמאי אומרים, יש צרימ, דלפנין עמיה רבנן שפירש מן האשה היו לו שני בנים, ובית הלל אומרים, וכן וקבה, שאמר (בבבא מציעא ט. א) "וכן וקבה רבנן, ולא יליף ממשע רבנן שעשה של פי צווי הקדוש ברוך הוא, ובית שמאי לא ילפי מקרא דכאן, דאי אפשר

מסכת יבמות פרק ו

לדוריה אדם לא נבראת הנקבה, נשא אשה וקשה עמה עשר שנים ולא ילדה, אינו נשאי לבעל מפריה ורביה, אלא יוציא וישא אתר, דלפנין מאברהם אבינו שאחר ששהה עשר שנים עם שרה ולא ילדה לו, נשא רנה, דכתיב (שם י. ט.) "ותקח שרה וגו' את הנר וגו' מקץ עשר שנים לשבת אברהם בארץ וגו' ותתן אתה לאברהם", והשנים לפני ביאתו לארץ אינם מן המניין, וכל הימים שהיאש או האשה חולים ואין יכולים לשמש, או שהיו בבית האסורים, אין עולים למנין עשר שנים, ישב עם האשה עשר שנים ולא ילדה, וקשה מותר לנשא לאתר, ולא אמרינן כיון שלא ילדה אינה ראויה להוליד, דשפא העטוב ממנו הוא, ונשאי אתר לשהות עמה עשר שנים, אבל לשליש לא נשאי אלא אם קום פריה ורביה, וזה דעת רבי דסובר שנים פעמים רבי חזקיה, ואם הפילה, מונה עשר שנים משעה הפילה, איש מונה על פריה ורביה, אבל לא האשה, דכתיב (בבבא מציעא א. כח) "וכשע"י חסר ו", רבי יוחנן בן ברוקא אומר, על שניהם הוא ורבי: על שניהם הוא ואמר (שם י) "ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו:

לחולדי אם לא נבראת הנקבה, נשא אשה וקשה עמה עשר שנים ולא ילדה, אינו נשאי לבעל מפריה ורביה, אלא יוציא וישא אתר, דלפנין מאברהם אבינו שאחר ששהה עשר שנים עם שרה ולא ילדה לו, נשא רנה, דכתיב (שם י. ט.) "ותקח שרה וגו' את הנר וגו' מקץ עשר שנים לשבת אברהם בארץ וגו' ותתן אתה לאברהם", והשנים לפני ביאתו לארץ אינם מן המניין, וכל הימים שהיאש או האשה חולים ואין יכולים לשמש, או שהיו בבית האסורים, אין עולים למנין עשר שנים, ישב עם האשה עשר שנים ולא ילדה, וקשה מותר לנשא לאתר, ולא אמרינן כיון שלא ילדה אינה ראויה להוליד, דשפא העטוב ממנו הוא, ונשאי אתר לשהות עמה עשר שנים, אבל לשליש לא נשאי אלא אם קום פריה ורביה, וזה דעת רבי דסובר שנים פעמים רבי חזקיה, ואם הפילה, מונה עשר שנים משעה הפילה, איש מונה על פריה ורביה, אבל לא האשה, דכתיב (בבבא מציעא א. כח) "וכשע"י חסר ו", רבי יוחנן בן ברוקא אומר, על שניהם הוא ורבי: על שניהם הוא ואמר (שם י) "ויברך אתם אלהים, ויאמר להם אלהים פרו ורבו:

לחולדי אם לא נבראת הנקבה, נשא אשה וקשה עמה עשר שנים ולא ילדה, אינו נשאי לבעל מפריה ורביה, אלא יוציא וישא אתר, דלפנין מאברהם אבינו שאחר ששהה עשר שנים עם שרה ולא ילדה לו, נשא רנה, דכתיב (שם י. ט.) "ותקח שרה וגו' את הנר וגו' מקץ עשר שנים לשבת אברהם בארץ וגו' ותתן אתה לאברהם", והשנים לפני ביאתו לארץ אינם מן המניין, וכל הימים שהיאש או האשה חולים ואין יכולים לשמש, או שהיו בבית האסורים, אין עולים למנין עשר שנים, ישב עם האשה עשר שנים ולא ילדה, וקשה מותר לנשא לאתר, ולא אמרינן כיון שלא ילדה אינה ראויה להוליד, דשפא העטוב ממנו הוא, ונשאי אתר לשהות עמה עשר שנים, אבל לשליש לא נשאי אלא אם קום פריה ורביה, וזה דעת רבי דסובר שנים פעמים רבי חזקיה, ואם הפילה, מונה עשר שנים משעה הפילה, איש מונה על פריה ורביה, אבל לא האשה, דכתיב (בבבא מציעא א. כח) "וכשע"י חסר ו", רבי יוחנן בן ברוקא אומר, על שניהם הוא ורבי: על שניהם הוא ואמר (שם י) "ויברך אתם אלהים, ויאמר להם אלהים פרו ורבו: